

[Arbejds- og Socialministeren.]

gave, der var stillet det, overvejet, hvilke Regler der kan sættes i Stedet for Arbejds-kortordningen, og fremsat et Forslag til nye Regler. § 6 i det foreliggende Lovforslag om en ny § 23 A i Arbejdsloshedsloven svarer ganske til Udvalgets Forslag, bortset fra en enkelt lille Tilføjelse.

Hovedsynspunktet er, at man ikke bør binde sig til stive Regler, men skabe Mulighed for at gennemføre den Kontrol inden for de enkelte Omraader, som passer for disse. Desuden skal man gøre det muligt for Tilsynsmyndighederne at sætte ind der, hvor det kan befrygtes, at der finder Misbrug Sted. Dette er søgt opnaaet dels ved en almindelig Regel om Arbejdsdirektørens Tilsynspligt med Kassernes Kontrol, dels ved en Regel om Arbejdsdirektørens Adgang til at forlange yderligere Kontrolregler indført i en Kasse, eventuelt ved at inddrage Arbejdsgiveren i Kontrolsystemet. Endvidere angives det nærmere, hvorledes supplerende Kontrolforanstaltninger kan gennemføres paa visse Arbejdsomraader med et begrænset Antal Arbejdspladser eller en vis sluttet Kreds af Arbejdsgivere.

Jeg kan i denne Forbindelse — ligesom jeg har gjort det under Forhandlingerne i det andet høje Ting — udtale, at der ikke ved disse Regler er Tale om at give Adgang for Arbejdsdirektøren til at genindføre Arbejds-kortordningen. De Foranstaltninger, der tænkes paa med Anvendelse af særlige Beskæftigelseskort, er kun Ordninger af tilsvarende Art som dem, der allerede nu bruges i forskellige Fag med Kassernes egen Tilslutning. Der findes saadanne særlige Ordninger inden for Havnearbejdernes samt Tekstil- og Tobaksarbejdernes Arbejdsloshedskasser. De Ordninger af denne Art, der kan kræves indført, er altsaa kun Ordninger af lignende Art, som andre Kasser har fundet rimelige.

Naar det kan se ud, som om man lægger andet og mere ind i mine Udtalelser, nemlig at man ikke skulde kunne fastsætte nogen Kontrolregel, som ikke kan godkendes af vedkommende Arbejdsloshedskasse, maa jeg tage Afstand herfra. Det kan selvsagt ikke være Kasserne, der har den endelige Afgørelse af, hvilke Kontrolregler der bør indføres.

Uden for de omhandlede særlige Om-

raader foreslaas det paa nærmere angiven Maade at lade Tilsynsmyndighederne ved Henvendelse til Arbejdsgiverne foretage en stikprøvevis Undersøgelse af, at der ikke udbetales Understøttelse til Personer, som har Arbejde.

Om Enkelthederne i Lovforslaget skal jeg henvise til Forslaget og Bemærkningerne dertil samt til den af Embedsmandsudvalget afgivne udførlige Betænkning.

Lovforslaget indeholder endvidere en Række mindre Ændringer i Arbejdsloshedsloven. Der stilles saaledes Forslag om Forhøjelse af Arbejdsloshedslovens Formuegrænser, der senest blev reguleret i 1937. Grænserne foreslaas — saaledes som Lovforslaget med Regeringens Tiltræden er ændret under Behandlingen i det andet høje Ting — fastsat til 11 000 Kr. for Ikke-Forsørgere mod hidtil 8 000 Kr. for ugifte og til 16 500 Kr. for Forsørgere mod hidtil 12 000 Kr. for gifte, samtidig med at Dispensationsgrænserne forhøjes henholdsvis fra 12 000 Kr. til 16 500 Kr. og fra 18 000 Kr. til 24 750 Kr.

Hertil kommer en Bestemmelse, der er kommet til under Behandlingen i det andet høje Ting, og som er tiltraadt af Regeringen. Efter denne Regel skal den Kontingentfrigtagelse, der nu efter § 16, Stk. 4, er tilstaaet arbejdsløse, som med Støtte i Arbejdsloshedsloven eller anden Arbejdsloshedslovgivning deltager i faglige Dagkursus, udvides til at gælde alle Deltagere i disse Kursus.

Det foreslaas dernæst at lade Arbejds- og Socialministeriets Arbejdsudvalg bortfalde ved Ophævelse af Lovens § 31, Stk. 3 og 4, og at lade dette Udvalgs eneste tilbageværende Opgave — nemlig at fastsætte Regler vedrørende Arbejdsloshedskassernes Forhold under Strejke eller Lockout — overgaa til Arbejdsdirektoratet og de to Hovedorganisationer.

Endelig foreslaas det i Overensstemmelse med, hvad der er udtalt i den Betænkning, der blev afgivet af det af Folketinget i Marts Maaned dette Aar ved Behandlingen af Beskæftigelsesloven nedsatte Udvalg, at ændre § 17, Stk. 2 a. Bestemmelsen foreslaas ændret saaledes, at det fremtidig i alle Tilfælde bliver den overenskomstsmæssige Løn, der bliver afgørende for, om en Arbejdsvægning kan anses for berettiget i den Forstand, at der kan udbe-